

ΤΗ Ζ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος (').

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ' δευτεροῦν-
τες το πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ποίημα Γεωργίου Ρήγα.

Ὡς ἀστέρα ὑπέρφωτον, ὁ Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐπιλησίας
ἔδειξεν ἐναργέστατα, τὴν οἰουμένην φωτίζοντα, ἄθλων σου ταῖς λάμ-
ψεσι, καὶ λαμπρύνοντα ψυχάς, καὶ παθῶν ἀμαυρότητος ἐμιαθαίροντα.
Διὰ τοῦτό σε Σώζων εὐφημοῦμεν, ὡς καλλίνικον ὀπλίτην, καὶ ἀθλητὴν
γενναϊότατον.

Αἰσιμῶν μαθηκήμενος, προσβολῆς καρτερώτατα, φλόγα ἀ-
σεβείας δὲ ἐναπίεσθεις, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥεύμασι, καὶ στρατευ-
μα ἠσχυγας, τοῦ τυράννου νοητόν, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ὀπλισά-
μενος. Διαδήματι ὄθεν νικηφόρῳ, ὁ Χριστὸς σε καταστέφει, ἐν οὐ-
ρανόις συμπνώμασι.

Σῶν ἀθέων εἰσέδραμες, εἰς ναὸν καὶ συνέτριψας, τούτων τὰ
σεβάσματα, τὰ χρυσοτέμνυτα, τῇ δυναστείᾳ ῥωνγύμενος, Σταυροῦ Σώ-
ζων ἐνδοξε, αἰγιότευκτος ναὸς, τοῦ Κυρίου δεινύμενος· καὶ πρὸς ἅ-

θλησιν, ἐμουσίως προσήλθες θεοφόρε, φρυγανώδη πλάινην φλέγων, πυρὶ ἀγάπης τοῦ κτίσαντος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, τὴν μήμην τελείσωμεν, Σώζοντος τοῦ καλλινίμου ἀθλητοῦ. Οὗτος γὰρ θρεμματιοῖς ποιμνίσις ἐνδιαπρέψας, ἑαυτὸν τῇ ἀπλανεῖ τοῦ Χριστοῦ ποιμήνι προσήγαγεν, ὡς ἀργίον ἄμωμον· τοῖς νοητοῖς δὲ λύμοις ἀγάλωτος δειχθεὶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τῆς οὐραγίου μάνδρας θρέμμα ἐγένετο. Καὶ παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

καὶ τῶν Προεόρτιον. Ο αὐτός.

Σήμερον στειρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια, τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β'. Οἶμος τοῦ Εὐφραθά.

Γεωργίου Ρῆγα.

Βότρυς ὡς νοητός, δειμνύμενος θεόφρον, ἀνέβλυσας τὸν οἶνον, σαφῶς τοῦ μαρτυρίου, Σώζων τὸν εὐματάνυκτον.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Σὺ ῥόδον εὐκαιοῦν, ταῖς ῥείθροις εἰς αἱμάτων, δειχθεὶς τῇ εὐωδίᾳ, τοῦ πλήθους τῶν θαυμάτων, τὸν κόσμον εὐωδίασας.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Θῦμα προσερχθείς, τραπέζῃ οὐρανίῳ, καλλίνιμε ὀπίτῃ, ὑ-
πὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν, διαπαντός ἱκέτευε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπέλαμψε σήμερον τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐμιλησίᾳ, ἡ σεβάσμιος
μνήμη τοῦ καλλινίου ἀθλητοῦ. Δεῦτε οὖν συνδράμωμεν, φιλομαρτύρων
σίφῃ, καὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν ἀγαβοῶντες πρὸς αὐτόν. Ἐν οὐρα-
νοῖς τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, σὺν Ἄσωμάτοις περιπολεύων, μὴ διαλίπῃς Σώ-
ζων μακαρίε, εὐτενῶς καθικελεύων, σωθῆναι τοὺς ἐν πόθῳ ἐυτελοῦν-
τας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός

Σήμερον τῆς παγμοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἔπνευσαν
αὔραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἢ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στείρωσις· ἢ
γὰρ στείρα μήτηρ δειύνεται, τῆς παρθενεύσεως μετὰ τόμον τοῦ Χτίσαν-
τος, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι
διὰ σαμὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστός ὁ φιλάνθρωπος, καὶ λυτρωτὴς
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίμιον τοῦ Ἁγίου. Σωθεῖς διὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Προεόρτιον. Ἐν τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ, Μακαρίου ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐμέμρα-
ξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόμου

γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ', τὰ ἐν τῷ Μηναιῶ (²).

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος β'.

Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου.

Ὁπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, ἡ μνήμη τοῦ πανενδόξου Ἀθλοφόρου Σώζοντος, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, καὶ φιλομάρτυρας Σιμαθίου, εἰς ἐστίασιν πνευματικὴν, καὶ τῶν ψυχῶν εὐωχίαν. Δεῦτε οὖν τὰς χεῖρας κροτήσαντες, πρὸς τὸν πολυέραστον ἡμῶν ἀθλητὴν ἐυβοήσωμεν Χαίροις περίλυτον Μαρτύρων ἀμροθίνιον, τὸ ἐμουσίως εἰς σφαγὴν προσενεχθέν θῦμα, ὥσπερ ὁ Δεσπότης Χριστός, οὐ τοῖς ἴχνεσι πιστῶς μαρτυροῦντος, Χαίροις ὁ ἀθανάτω στεφει παρὰ Χριστοῦ στροφείς, τοῦ μεγάλου στεφανοδότου καὶ ἀγωνοθέτου. Χαίροις ὁ τῶν ἰαμάτων τῆν χάριν, ἀνέμλειπτον λαβὼν καὶ παρέχων, πᾶσι τοῖς δεομένοις. Χαίροις τῶν πλεόντων ὁ ἀμοίμητος ὁδηγός, καὶ κραταῖός ἐν τῷ σάλῳ κυβερνήτης, οὗ ὁ γὰρ ὡς οὐράνιος φάρος φαίνει, σώζων ἐν τῇ λαίλαπι τῇ ζοφερᾷ τοῦ πελάγους, ὡς Σῶζον ἀθλητὰ ὠραιόμορφε. Δέξαι καὶ νῦν τὰς δεήσεις ἡμῶν ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς ἀθλήσεώς σου, καὶ προσάγαγε τῷ φιλευσπλαγχνῷ Δεσπότην ἡμῶν καὶ Θεῷ τῶν ἀπάντων, ὅπως δῶῃ ἡμῖν πλούσια τὰ αὐτοῦ ἔλεῃ ὡς ὁ μόνος ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Προσόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἡπροορισθεῖσα παντάνασσα Θεοῦ μαρτυρητήριον, ἐξ ἀμαρτίου σήμερον νηδύος προῆται, τῆς Ἁγνῆς ἠγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας

τό θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμός Ἄδης καταπεπάτηται, καί παγγενῆ Εὐά
 ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοιμίζεται. Ταύτη ἐπαξίως εὐβοήσωμεν· Μαυαρία
 σὺ ἐν γυναιξί, καί ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Εἴσοδος. Τό, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καί τὰ Ἀναγνώσματα
 τοῦ Ἁγίου Ἀνθίμου. Σελ.

Εἰς τὴν Λιπὴν, Στιχηρά Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου.

Σὸν τοῦ μαρτυρίου σου διατρέχων ἀγῶνα, σιδηροῖς ὑποδήμασιν
 ὑποδεδεμένος, Σῶσον Ἀθλητὰ γενναϊότατε, ἐν χαρᾷ ἀγευραύγαζες· Τίς
 ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ δι-
 ωγμός; λιμός ἢ δίψα ἢ θάνατος; Πᾶσαν βασάνων ἰδέαν ἠδέως ὑπὲρ
 Χριστοῦ ὑπομένομεν, ἵνα τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης ἀναδησώμεθα.
 Ὅτι περ νῦν φέρων πανένδοξε, συγχορεύεις ἐν οὐρανοῖς μετὰ τῶν ἀσωμά-
 των, πρεσβεύων ἀδιαλείπτως, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν,
 ὑπὲρ τῶν πίστει καί πόθῳ ἐορταζόντων, τὴν μαυαρίαν σου ἄθλησιν.

Ὁ αὐτός.

Γεωργίου Ρήγα.

Ο θεῖος ἀριστεύς καί γενναῖος ὀπλίτης, ταῖς φάλαγγας ἐχθροῦ
 τροπώσάμενος, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισται, καί μαρτυρίου τὸν δρό-
 μον τετέλεμε· διὸ καί ἐπαξίως τὸν στέφανον τῆς γίνης ἀπέιληφεν, ἐν
 ζωφόρου δεξιᾷ τοῦ Παντάναυτος. Ὡ καί παριστάμενος ἀδιαλείπτως
 πρεσβεύει, σωτηρίαν καί ζωὴν δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ήχος β'. Ἀλ. Μωραϊτίδου.

Σωθεὶς διὰ βασάνων πολυδύνων ἀθλητά, Σώζων ἀοίδιμε, σώ-
 ζεις ἐν βασάνων τῶν κοσμιῶν, τοὺς ἐν τῷ Ναῶ σου προσφεύγοντας,
 καὶ τῇ παντίμῳ Εἰμόνι σου λαμπαδηφοροῦντας ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ,
 καὶ μετὰ δαιρῶν, τῶν τῆς μετανοίας, δεομένους σου Ἁγίε καὶ βο-
 ῶντάς σοι. Σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ θλίψεων, ἀπὸ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
 δεινῶν συμπτωμάτων, ἰατρέ εὐσμπάθητε· καὶ φώτισον ἡμᾶς, τῷ φω-
 τί τῆς μαρτυρικῆς σου δόξης, ἵνα ὁδηγηθέντες πρὸς τὸ σωτήριον τῆς
 μετανοίας φῶς, κατὶδῶμεν ἐν τῇ φοβερᾷ ὥρᾳ τοῦ θανάτου, ὡς Ἄγγε-
 λον φωτεινόν, σέ τόν ἔτοιμον σωτήρα πάντων τῶν ἐν εὐλαβείᾳ προσ-
 καλουμένων σε.

Ὁ αὐτός. Γ. Ρῆγα.

Σοῦ ἐπωνύμου τῆς σωτηρίας τὴν μηνίην, θεοφρόνως τελουμέ-
 νην θεώμενοι, τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδήσωμεν·
 τό γὰρ ἀόρατον κράτος τῶν ἐναντίων δυνάμεων, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανο-
 πλία περιπεφραγμένος ὁ Μάρτυς κατήργησε. Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις,
 Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγευφημείσθω σὺν πόθῳ σήμερον, ὁ στύλος ὁ ἄσειστος τῆς
 Ἐκκλησίας, τό τῶν πιστῶν ἀρραγές προπύργιον, τῆς οἰουμένης ὁ φω-
 στήρ ὁ τηλαυγέστατος, ὁ ταύτην ταῖς αἰτίσι τῶν αὐτοῦ παλαισμάτων,
 ἄπερ ἀνδριμῶς ἀνέζη, καταφωτίζων, καὶ τοῖς ὕμνηταῖς αἰτούμενος

σωτηρίαν ἐν Θεοῦ καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'. Α. Μωραϊτίδου.

Ποιμένα ὄντα προβάτων σε, ὁ μέγας ποιμὴν, τῆ ἐαυτοῦ μαυα-
 ρία ποιμνῆ, ὡς ἀρνίον ἁμωμον εἰσεδέξατο, ἐν τῇ ἐκχύσει τῶν μαρτυ-
 ριῶν σου αἱμάτων, ὁσφρανθεὶς εὐδοίαν ὡς ἐπὶ Ἄβελ. Ἐνθα σὺν Ἀγγέ-
 λων καὶ Μαρτύρων χοροστασίαις συναυλιζόμενος, ἐν ἀγαλλιάσει ἀνα-
 μέλπεις, ὕμνον τὸν τρισάγιον καὶ ἀνακράξεις Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἐλογίσθη-
 μεν τό ἐσπέρας ὡς πρόβατα σφαγῆς, ἀλλ' εἰς τό πρῶτ' εὐφράνθημεν
 ἀγαλλόμενοι. Αὐταῦ ταῖς ἰουδαίαις Χριστέ Βασιλεῦ, σῶσον τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σά θολερά, τῆς ἀθείας ὕδατα κατέλυθας, ὦ γενναιόφρον
 ἀθλητῆ, τοῖς ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, ἃ ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 ἐξέχεας, κατατυπτόμενος σφοδρῶς, καὶ ὑποδήμασι σιδηροῖς ὑποδεθείς,
 καὶ αἰτισμούς παντοδαπούς ὑποστάς, παρὰ τῶν ἀθέων τυράντων. εἶτα
 τοῖς βάλτοις πάλιν τυπτόμενος, καὶ τοῖς ὄνυξι ξεόμενος, καὶ τὰ ὄστα
 καταθραυόμενος, παρέδωκας τό μαυαρίόν σου πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ.
 Ἐξεόστησαν Ἄγγελοι, κατεπλάγησαν ἄνθρωποι, καὶ δαίμονες ἔφριξαν. Σὺ
 δέ, ὦ Σῶσον πολυάθλε, θανατούμενος ἐβόας. Σωτηρία μοι ὑπάρχει, καὶ
 αἰώνιος ζωή, τό ὑπὲρ Χριστοῦ ἀποθνήσκειν. Διό καιέετε, ζέετε, φλέγετε,
 μή φείδεσθε, ἀλλ' ἀγάγετέ με ὡς τάχος πορφυρένδυτον, πρὸς τὸν οὐράνι-
 ον μου Βασιλέα, ἵνα ἀπολαύσω τῆς αἰωνίου χαρᾶς ἐν τῇ βασιλείᾳ

= 72 =
www.tezauruliturgic.ro

τῶν οὐρανῶν. Ἦς καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῆμεν, τῇ μεσιτείᾳ σου πανεύφημε.

καὶ νῦν. Προσόριον. Ὁ αὐτός.

Σὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῶ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μαυρίζομεν· ὅτι Μητέρα γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεοῦ τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτότε πανυμνήτε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἁλ. Μωραϊτίδου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Σῶσον γενναϊότατε, ἐν ταῖς βασάνοις ἀνάλωτος, ἐδείχθης τὸν Χριστὸν, ἔχων σῶζοντά σε, ἐν πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ εἰς ἀναψυχὴν σε ἐξάγοντα· ὃν μαρτυροῦντες, ἐξελεύσθαι πάσης θλίψεως, καὶ ἡμᾶς νῦν, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Κοινὸν ἰατρεῖον ἀθλητά, τὸν σεπτόν σου κέκτηται, γὰρ ἐν πάσῃ λυτρούμενοι, νόσου μαυάριε, ἐν αὐτῷ οἱ πίστευ, ἀμυλινεῖ προσφεύγοντες, καὶ τῇ σεπτῇ εἰμόνι προσπίπτοντες· διὸ θεράπευσον, καὶ ἡμῶν τὰ ἀρρωσθήματα, τῶν ἐν πόθῳ ἐπιυαλουμένων σε.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Σὼ πόθῳ φλεγόμενος Χριστοῦ, Σῶσον ποθεινότατε, τὴν τοῦ εἰδώλου κατεθραυσάς, χεῖρα χρυσοτέκτονον, καὶ αὐτὴν τρισμάμαρ, τοῖς πτωχοῖς διένειμας διὸ ταῖς παναχράντοις χερσίν αὐτοῦ, σὲ ἀντεισήγα-

γεν, ὁ Δεσπότης εἰς τὴν ἀφθαρτον, πληρουχίαν καὶ μακαριότητα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον, ἡ πολυέραστος μνήμη σου, παναοίδιμε ἄλλητά, συνηγαγέτο ἡμᾶς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ σου, ὃν ὁ δοξάσας σε Θεός, κοινὸν λατρεῖον ἀνέδειξε, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Δέξαι οὖν τὰς ἡμῶν δεήσεις, Σώζων, πανυπέρλαμπρε τῶν Μαρτύρων χορίαρχε, καὶ προσάγαγε ταύτας, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ φιλευσπλαγγῆ Δεσπότῃ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, τοῖς καθ' ἑαύστην αὐτῷ πταίοισι, καὶ μεταμελουμένοις· καὶ δώῃ ἡμῖν πλούσια τὰ καρποφορήματα, εἰς οἰογομίαν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς σωτηρίαν, ἐν μὲν τῷ παρόντι, εὐφορίαν τῆς γῆς καὶ εὐκρασίαν ἀέρος, καὶ γόσου πάσης ἀπαλλαγὴν, καὶ σύνεσιν εἰς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ καὶ δικαιωμάτων· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, τὴν διαιωνίζουσαν ἀπόλαυσιν, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄγνα τίμει Θεόπαιδα, τὴν ἐν πασῶν τῶν γενεῶν προεμλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐμπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνευκαινίσθημεν ἐν τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληπτον.

Ἀπολυτίμιον. Ἦχος δ'. Ταχύ προματάλαβε.

Σωθεῖς διὰ πίστεως, Σώζων πολυάθλε, σωτήριος γέγονας, χει-

μαζομένων λιμνήν, προνοία Χριστού του Θεού· βρύεις γάρ ἰαμάτων, ποταμούς τοῖς ποθοῦσι, παύεις ἀρρωστημάτων, τὸν φλογμὸν καθ' ἐμάσθην· διὸ τὴν θεῖαν μνήμην σου, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα. Ἐτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποίημα Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου.

Σμιαθίων οἱ παῖδες, ἐορτάσωμεν σήμερον, χαρμοσύνως τελούντες, ἐορτὴν πανυπέρλαμπρον, εἰς αἶνον ἐνδόξου ἀθλητοῦ, καὶ πολιούχου ἡμῶν καὶ θεράποντος· καὶ τῷ ναῷ αὐτοῦ πανοικεῖ ἀθροιζόμενοι, βοήσωμεν πίστει τε καὶ πόθῳ· Σώζων ἀθλητὰ ὠραιόμορφε, δίδου τὴν εὐπλοΐαν τοῖς ναυτιλλομένοις, καὶ λιμένας ἀσφαλεῖς ἐν κινδύνοις, ἡμᾶς δέ σῶξε, ἀπὸ πάσης νόσου παναιδίμε⁽³⁾.

καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἐν τῆς ρίζης Ἰεσοαί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἄλ. Μωραϊτίδου.

Ἦχος δ'. Ταχύ προματάλαβε.

Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, Σώζων πολυάθλε, ἡμᾶς συνευάλεσας, ἐν τῷ Ναῷ σου πιστῶς, ὑμνήσαι τοὺς ἀθλοὺς σου, οὕσπερ ἀνέτλης σῶζων, τὴν καλὴν μαρτυρίαν, καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Σωτηρίου Λόγου· ἀνθ' ὧν Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ, ἀφθάρτῳ στεφεῖ σέ ἐστεφάνωσε.

Δόξα. Ἐτερον. Γεωργίου Ρῆγα.

ΤΗΣ Ζ΄ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ δίκαιοι, ἔφησεν ὁ Ζωοδότης Χριστός, ὡς ἥλιοι ἐκλάμπουσιν ἐν οὐρανοῖς ἀληθῶς μετὰ τὴν ἀνάστασιν. Σοῦ δὲ καὶ μετὰ πότμον, τὰ θειότατα μέλη, ἔλαμψαν παραδόξως, ἐν τῇ γῇ ὡς ἀστέρες, Χριστοῦ θαυματουργοῦντος ἐπὶ Σέ, Σῶζον ἀξιάγαστε.

Δόξα. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμὴν ὦν τῶν προβάτων, ὀρμῶν ναῶ εἰδώλων, χρυσοῦ ἀγάλματος Μάρτυς, ἀπέκοψας τὴν χειρᾶ· πωλήσας δὲ ταύτην μυστικῶς, τὸ τίμημα παρέσχες τοῖς πτωχοῖς· διὰ τοῦτο σοι οἱ νόες καὶ οἱ βροτοί, ἐκραύγαζον Σῶζων μάρτυς· Δ΄οξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῷ διὰ σοῦ Σῶζων, Σωτῆρι, ἡμᾶς σώζωντι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκήσας ὑπὲρ φύσιν· ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνῇ· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυφορίᾳ σου, μόνη Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεπλάγη ὁ δεινὸς τύραννος λόγοις σου σοφοῖς· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ καὶ μανιώδης γεγονώς, ἐπὶ βασάνοις τρέπεται ὁ ἐμβρόντητος, καὶ ξέειν ἀφειδῶς, Σῶζον ἀπάρχεται, καὶ τύπτειν τὸ σεπτόν, μᾶστιξι, σῶμά σου ἐλεεινῶς κατέξανεν ὁ δείλαιος

μέχρις ἐγκάτων ὀράσεως. Χριστὸς δὲ ἄνω ἰσχὺν ἐδίδου καὶ κραταιάν Σοι βοήθειαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐαυτὸν ἡγεμόνι Σῶζων ἐμύνησε, τῷ τιμωροῦντι ἀθώους ἐξ ὑπονοίας πολλούς· διὸ ταῖς ῥάβδοις ἀφειδῶς κατατύπτεται, ὥστε ὀστᾶ αὐτοῦ σαρκός, καταθραυσθῆναι παντελῶς· καὶ σφόδρα πιεσθεὶς εἶτα, ὑποδήμασι σιδηροῖς τρέχειν, Θεῷ τὸ πνεῦμα παραδέδωκεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον καὶ στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ βασιλεῖ νῦν παρίστασαι χαίρων διάδημα φαιδρὸν καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σου, περικείμενος ἔνδοξε καὶ θεούμενος καθαρωτάτη μεθέξει· ὄθεν σήμερον τὴν θείαν μνήμην σου Σῶζων, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Χορεύσωμεν πιστοί, ἐν ὠδαῖς εὐφροσύνης· προέρχεται γὰρ νῦν στειρευούσης νηδύος, σκηνὴ θεοχώρητος, κιβωτὸς ἀγίασματος, προεόρτιον, ἀναβοήσωμεν ὕμνον, Δόξα λέγοντες τῷ χορηγῷ, τῶν ἀπάντων Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέρδος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).
(Ζήτει τῇ κγ' Ἀπριλίου, ἐν τῷ Ὁρθρῳ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦ-
σιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ δι-
ώξουσιν, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ
φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγε-
μόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσε-
ται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς
καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογη-
θῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφί-
αν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντι-
στῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παρα-
δοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγε-
νῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώ-
σουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑ-
πὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ
ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆ-
μον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλη-
μάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-
των.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔ-
λεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρ-
μῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ἀγαλλομένη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ,
τοὺς σοὺς ἀγῶνας περικροτεῖ, μάρτυς Σώ-
ζων πανεύφημε, καὶ πιστῶς ἐορτάζει τὴν
σεβάσμιον μνήμην σου, ὡς μαργαρίτας δι-
αυγεῖς τὰ μαρτυρικά σου περιφέρουσα
στίγμα, ἃ διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπέστης
καὶ δόξης ἡξιώθης τῆς αἰδίου· ὡς ἔχων
παρηρησίαν πρὸς αὐτὸν πανεύφημε, πρέ-
σβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν μαρτύρων γέγονας τίμιον κλέος, καὶ
τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, ταῖς τῶν θαυμάτων
σου βολαῖς, ὧν ἐκ Θεοῦ πλουτιζόμενος,
Σώζων λιταῖς σου, ἡμᾶς νῦν περισώζε.

Οἶκος.

Τὸν ἀνατείλαντα σαφῶς ἐν τῇ σεπτῇ καὶ
θείᾳ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ θεῖον ἀθλοφόρον
Σώζοντα, πάντες ἐν ᾠδαῖς δεῦτε προθύ-
μως ἀνευφημήσωμεν, αὐτῷ προσάδοντες
ἐπάξια ἄσματα· οὗτος γὰρ ὄντως θράσος
κατέβαλε τῶν εἰδωλομανούντων, πιστοῖς
δὲ σωτηρίαν βραβεύει ἐκάστοτε πρεσβεύ-
ων αἰεὶ· Διὸ οἱ γηγενεῖς τῷ πόθῳ θελχθέν-
τες μακαρίζομεν πιστῶς νῦν γεγηθότες
τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, βοῶντες αὐτῷ·
Σώζων λιταῖς σου, ἡμᾶς νῦν περισώζε.

**Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στίχους δ' καὶ
ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.**

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον προέορτον, οἱ οὐρανοὶ ἀγαλλία-
σιν, τοῖς ἐν γῆ διαγγέλουσι, τῆς μόνης θεό-
παιδος παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, τίκτεσθαι μελ-
λούσης, δι' ἧς ἀνθήσει μυστικῶς, στάχυς ὁ
τρέφων πᾶσαν ἐν κόσμῳ πνοὴν καὶ πάν-
τας ὁ λυτρούμενος, τοῦ ψυχοφθόρου λιμοῦ
γηγενεῖς, καὶ τροφήν τὴν αἰείζων, χορη-
γῶν τοῖς εὐγνώμοσι.

Σώζων παναοίδιμε, τὴν τῶν τυράννων κα-
κόνοιαν παραδόξως ἐνίκησας, Σταυροῦ ὀ-
πλισάμενος, τῇ δυνάμει μάκαρ, καὶ θυμῷ
δικαίῳ κατὰ τοῦ ὄφους σαφῶς κεκινημέ-
νος ἀξιοθαύμαστε· διὸ τὴν καρτερίαν σου
καὶ τὴν ἀνδρείαν θαυμάζομεν, τὸν Σωτή-
ρα δοξάζοντες, τὸν ἀξίων σε στέψαντα.

Τοῦ Ἁγίου.

Αἷματι ραινόμενος, τῷ σῶ ᾧ Σώζων πα-
νόλβιε, μιμητὴς ἐχορημάτισας, Χριστοῦ τοῦ

παντάνακτος τοῦ ἐν Σταυρῷ παγέντος, ὑπὲρ σοῦ τρισμάκαρ, καὶ βασιλείας τῆς αὐτοῦ, ὡς εὐεργέτης σὲ κατηξίωσεν, ἧς καὶ νῦν ἐμφορούμενος, καὶ καθαρῶς ἐμπιπλώμενος, ἀμοιβὰς τῶν καμάτων σου ἐκομίσω θεόσοφε.

Θεῖα τε καὶ εὐσημος, ἡμῖν ἐπέστη ἡ μνήμη σου, Ἀθλοφόρε πανεύφημε, ἐνθέως φαιδρύνουσα τὰ τῶν εὐσεβούντων, πρόσωπα καὶ πάντας, ὑμνεῖν ἀγείρουσα τοὺς σοὺς, Σώζων ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ πίστεως δι' ὧν Χριστὸν ἐδόξασας καὶ τὸν διάβολον ἤσχυνας καὶ τυράννων κατέβαλες τὴν ὄφρυν καὶ τὸ φρύαγμα.

Δόξα. **Τοῦ Ἁγίου. ᾠχος πλ. β'.**

Λυκαόνων τὸ θεῖον σέλας καὶ τῆς Κιλικίας τὸ θῦμα τὸ ἅγιον, τῆς τοῦ Κυρίου σημαίας ὀπαδὲ γνησιώτατε καὶ καταλύτα τῶν ξοάνων εἰδώλων καὶ τῆς πλάνης στηλιτευτά· Χαίροις τὸ τῶν ὀρέων στερρόν, ἐφ' οὗ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ᾠκοδόμηται, ὡς ἔφη ὁ ψαλμωδός. Χαίροις θαλερὲ βλαστὲ τοῦ ἀγλαοκάρπου τῆς εὐσεβείας δένδρου, τῆ ἱκμάδι τοῦ Πνεύματος καὶ τοῖς αἵμασι τοῦ Κυρίου παινόμενος. Χαίροις ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τὸ ἀμιγὲς μὲν τῶν κάτω χαρακτῆρων, τῶν δὲ ἄνω ἐμπλεων. Πρέσβευε οὖν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως καλῶς τῇ εὐσεβείᾳ προσαρμοσθῶμεν, τῇ σῇ μεσιτεῖᾳ Μάρτυς Σώζων πανεύφημε.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον. ᾠχος ὁ αὐτός.**

Σήμερον στειρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται καὶ πύλη παρθενικῆ θεῖα προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς Οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδῆ. Ἀντί

αὐτῶν εἶναι δυνατόν νά ψαλλοῦν τὰ συνήθη Ἀντίφωνα. Ὡς Γ' Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου προτασσομένου ἐνὸς Στίχου ἐκ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἀπολυτίκια. Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς ρεῖθροις πολὺαθλε, τῶν σῶν αἱμάτων Χριστός, λαμπρῶς ἐπορφύρωσε τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, τὸ ἐνθεον σύστημα· ᾧ καὶ νῦν στεφηφόρος παρεστῶς μὴ ἐλλείπης, νόσων αἰτῶν παντοίων καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν τοῖς πίστει ἐπιτελοῦσι, Σώζων τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον.

Εὐφραίνου ἡ ἄγονος στείρα καὶ ἄτεκνος, καρπὸν ἀγιώτατον προβαλλομένη τανῦν, τὴν μόνην Μητρόθεον· ἧς καὶ προευφημοῦμεν τὸ Γενέσιον πίστει, ὕμνοις προεορτίοις, ἀνακράζοντες ταύτῃ χαρᾶς, βροτοῖς πρόξενος σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανοῦ Νυμφίου, τίκτεται, ἀπὸ τῆς στείρας θεοβουλήτως, ὄχημα, τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεῖα πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ἀπόστολος, πρὸς Ρωμαίους (στ' 18-23)

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν, (κα' 12-19)

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου Σώζοντος.

Χαίροις Λυκαόνων ἡ καλλονή, χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ἀκένωτος θησαυρός, χαίροις τῶν πενήτων ὁ ρύστης καὶ προστάτης, Σώζων τρισμάκαρ, πιστῶν τὸ καύχημα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀληλούϊα.

Χεῖρ Νεκταρίου ἐδόμησεν, ἔτει βι' Σεπτ. C'